

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY V SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Spotkania uBOGAcające” nr AZ-22-02/12-KI-1/13
zgodnego z programem nauczania „Odkrywamy tajemnice Bożego świata” nr AZ-2-02/12

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pi- sma Świętego. Modlitwy, pieśni	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza) 	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość cytatów z lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu 	<ul style="list-style-type: none"> skojarzenia z treścią cytatu 	<ul style="list-style-type: none"> brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przed- miotowy (zeszyt ćwiczeń)	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp. 	<ul style="list-style-type: none"> starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> brak zeszytu
3. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> powiązane z tematem niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> widać próby wykonania pracy na temat 	<ul style="list-style-type: none"> praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Testy i spraw- dziany	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe 	<ul style="list-style-type: none"> 75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe) 	<ul style="list-style-type: none"> 75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających 	<ul style="list-style-type: none"> 75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji) 	<ul style="list-style-type: none"> 50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
5. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć 	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie 	<ul style="list-style-type: none"> stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary

7. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie) 	<ul style="list-style-type: none"> starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			
--	---	---	--	--	--	--

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Moi przodkowie, bracia i siostry	<ul style="list-style-type: none"> dzieli się wspomnieniami z wakacji wymienia wakacyjne sposoby spotkania z Bogiem określa, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który chce się z nami spotykać definiuje pojęcia: Stwórca, stworzenie, podaje prawdę, że cały świat pochodzi od Boga wymienia, w czym człowiek jest podobny do Boga wyjaśnia pojęcie grzechu pierworodnego prezentuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu Rdz 4,2b-15 podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada o ciekawych ludziach, których spotkał podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem odróżnia twórcze działanie człowieka od stwórczego dzieła Boga formuluje główne prawdy o człowieku zawarte w Księdze Rodzaju 1,26-27 omawia treść biblijnego opowiadania o grzechu pierwszych ludzi: Rdz 2,16-17; 3,1-6.8-9.11-13.17.19.23 podaje znaczenie imion Adama i Ewy wymienia konsekwencje grzechu uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości wyjaśnia, że cała przyroda jest darem Boga, o który mamy się troszczyć dostrzega związek między mądrym korzy- 	<ul style="list-style-type: none"> odróżnia spotkania pozytywne, budujące od szkodliwych i znajomości, które warto pielęgnować, od takich, które nie są tego warte potrafi zredagować modlitwę dziękczynną za wybrane dzieło stworzenia na podstawie tekstu biblijnego wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń człowieka z Bogiem wskazuje skutki grzechu pierworodnego w codziennym życiu na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty i pojednania wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje, w jaki sposób spotkane osoby mogły go ubogacić uzasadnia, że czytając Pismo Święte możemy doświadczyć spotkania z Bogiem interpretuje elementy dzieła Michała Anioła przedstawiające stworzenie uzasadnia, że człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże wskazuje biblijne podstawy sakramentu chrztu (Dz 2,38) wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu chrztu wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do sakra- 	<ul style="list-style-type: none"> reaguje na niewłaściwe zachowania wśród rodzeństwa oraz w grupie koleżeńskej aktywnie włącza się w działalność jednej z grup w parafii

	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje biblijne opowiadania o potopie (Rdz 6,5-9.17) – definiuje pojęcie „ekologia” – opowiada o życiu św. Franciszka z Asyżu – definiuje pojęcia: święty, patron – podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi – wymienia imiona trzech archaniołów – mówi z pamięci modlitwę prośby o pomoc Anioła Stróża – wymienia przejawy miłości rodziców do dziecka – opisuje, na czym polega posługa ministrantów i scholi – wymienia sytuacje, w których przydaje się pomoc dziadka lub babci, oraz te, w których dziadkowie potrzebują pomocy wnuków 	<ul style="list-style-type: none"> – stanem z darów przyrody, a zdrowiem i szczęściem człowieka – wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile – potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości – podaje datę liturgicznego wspomnienia Świętych Archaniołów – mówi z pamięci modlitwę do Michała Archanioła – rozpoznaje obraz przedstawiający Michała Archanioła, wskazując jego atrybuty – podaje datę liturgicznego wspomnienia Aniołów Stróżów – wylicza dodatkowe obciążenia oraz korzyści płynące z posiadania licznego potomstwa (rodzeństwa) – wymienia formy zaangażowania świeckich w życie parafii – wymienia dziecięce i młodzieżowe grupy działające w parafii – podaje prawdę, że miłość i posłuszeństwo wobec dziadków wchodzi w zakres wymagań IV przykazania 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za środowisko, w którym żyje – wykazuje związek treści Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława – charakteryzuje rolę, jaką wyznaczył Bóg Michałowi Archaniołowi – charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka – uzasadnia szczególnie szacunek dla kobiet oczekujących narodzin dziecka i rodzin wielodzietnych – charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej – podaje przykłady współpracy poszczególnych grup – omawia sposoby kontaktu z dziadkami (tymi, którzy są blisko, oraz tymi, którzy mieszkają daleko) 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym. – potrafi ocenić stosunek współczesnych ludzi do przyrody i porównać go z nauką przekazaną przez św. Franciszka – uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany patronem dzieci i młodzieży – uzasadnia, dlaczego w walce ze złem (z szatanem) potrzebna jest nam pomoc Michała Archanioła – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do Aniołów Stróżów – potrafi wyjaśnić wartość różnorodności relacji w rodzinie wielodzietnej – charakteryzuje charyzmat wybranej grupy parafialnej – charakteryzuje i uzasadnia prawidłowe relacje wnucząt z dziadkami 	
<p>II. Patriarchowie, przywódcy, prorocy</p>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim był Abraham – opowiada o Bożych odwiedzinach u Abrahama – określa, kim był Jakub – podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela – podaje powody zazdrości braci wobec Józefa – omawia los Józefa sprzedanego w niewolę – wymienia okoliczności powołania Mojżesza – wymienia przywódców narodu wybranego w drodze do Ziemi Obiecanej – określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wy- 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje obietnicę, jaką Bóg dał Abrahamowi, i historię jej wypełnienia – uzasadnia potrzebę i sens wytrwałej modlitwy – omawia relacje Józefa z jego braćmi podkreślając znaczenie przebaczenia w tych relacjach – potrafi przyznać się do błędu i przeprosić – określa, że Aaron był bratem Mojżesza i jego „ustami” – wskazuje sposób podziału ziemi między 12 pokoleń Izraela – podaje, kim byli Madianici – opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii – podaje przykłady „duchowych mocarzy” – wymienia źródła duchowej mocy człowieka – relacjonuje treść perykopy o powołaniu Samuela (1 Sm 3,1-19) 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sytuacje z codziennego życia, w których możemy mieć do czynienia z Bożymi odwiedzinami – podaje imiona patriarchów: Abrahama, Izaaka i Jakuba oraz jego dwunastu synów – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia wartość i potrzebę przebaczenia w relacjach rodzinnych – charakteryzuje postawę Aarona u boku Mojżesza – charakteryzuje działalność Jozuego – wskazuje na mapie terytoria poszczególnych pokoleń – na podstawie fragmentów z Sdz 6–8 charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga – wyjaśnia związek niezwyklej mocy Samsona ze ślubami złożonymi Bogu 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia sens adopcji – wyjaśnia okoliczności i znaczenie zmiany imienia Jakuba na Izrael – charakteryzuje trudności oraz dobro związane z przebaczeniem – chętnie przebacza winowajcom – uzasadnia konieczność zgody i współdziałania wśród rodzeństwa – wyjaśnia znaczenie losów w podziale Ziemi Obiecanej – uzasadnia, dlaczego pokolenie Lewiego nie otrzymało ziemi – charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi – na podstawie tekstu biblijnego określa warunki korzystania z mocy Bożej 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje ludzkie życie jako wspólny projekt – człowieka i Boga – angażuje się w pomoc ludziom chorym

	<p>zwolić ich z ucisku nieprzyjaciół</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, że Samson był jednym z sędziów i walczył z Filistynami – relacjonuje treść opowiadania o Samsonie (Sdz 13–16) – określa, co to był przybytek Pański – opowiada o walce Dawida z Goliatem – podaje przykład mądrości Salomona w sądeniu poddanych – omawia treść perykopy o Syryjczyku Naamanie – charakteryzuje misję proroka Jonasza – określa, czym jest prorocstwo – podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz – opowiada historię Daniela (Dn 6,2-24) – opowiada dzieje biblijnego Hioba – podaje przykłady własnych sukcesów i niepowodzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia, do czego Bóg nas powołuje – wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu – podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc – omawia przesłanie modlitwy Salomona o mądrość – wymienia inne cuda Elizeusza – pamięta słowa wyznania wiary Syryjczyka Naamana – podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników – określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych – podaje przykłady prorocstw mesjańskich – omawia nauczanie proroka Jeremiasza – wyjaśnia, że Daniel z narażeniem życia wypełniał tradycje swego narodu – podaje przykłady zapominania o tradycjach religijnych i zaniedbywania ich przez współczesnych chrześcijan – wskazuje, czego uczy nas Hiob swoim cierpieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że Bóg udziela nam swej mocy do walki ze złem – charakteryzuje postawę Samuela wobec Boga – charakteryzuje postawę Dawida wobec Boga – wyjaśnia, na czym polegała mądrość Salomona – charakteryzuje misję proroka Elizeusza – na podstawie fragmentów Księgi Jonasza wyjaśnia istotę miłosierdzia Bożego – uzasadnia konieczność dobrego przygotowania się na spotkanie z Jezusem w każdej Mszy Świętej – wyjaśnia, że zapowiadane przez Jeremiasza nowe przymierze wypełniło się w Jezusie Chrystusie – charakteryzuje postawę Daniela – uzasadnia wartość i potrzebę ufnej modlitwy – wyjaśnia znaczenie wytrwałej modlitwy w chorobie i cierpieniu – potrafi ułożyć modlitwę w intencji osoby chorej lub niepełnosprawnej 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego określa, czym jest powołanie – potrafi wykazać różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że mądrość jest darem Bożym, o który trzeba się starać – uzasadnia, że Bóg czyni cuda także dzisiaj – uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia – wymienia grzechy cudze – uzasadnia, że prorocтва mesjańskie wypełniły się w Jezusie – potrafi zinterpretować omawiane teksty prorockie – potrafi ocenić własne relacje z Bogiem i ludźmi w świetle postawy Daniela – na podstawie historii Hioba oraz własnego doświadczenia uzasadnia, że cierpienie jest nieodłącznym elementem ludzkiego życia 	
<p>III. Pierwsi świadkowie spełnionej obietnicy (tematy 32-35)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść perykopy Łk 1,5-20,24-25 – podaje, kim był Zachariasz – opowiada o nawiedzeniu św. Elżbiety – opowiada treść perykopy o pasterzach u żłóbka – opowiada o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni – okazuje szacunek ludziom w podeszłym wieku 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Zachariasz nie uwierzył Bożej obietnicy i stał się niemy do czasu urodzenia syna – wymienia powody ludzkiej radości – podaje, że pasterze jako pierwsi pokłonili się Jezusowi – z szacunkiem odnosi się do ludzi ubogich – podaje, że słowa Symeona skierowane do Maryi są zapowiedzią Jej cierpienia oraz objawiają prawdę o Jezusie – podaje datę święta Ofiarowania Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy właściwej postawy człowieka wobec słowa Bożego – wyjaśnia motyw poruszenia się dzieciątka w łonie Elżbiety – wymienia dary, jakich Jezus może od niego oczekiwać – charakteryzuje postawę Maryi wobec wydarzeń związanych z Jej Synem – wyjaśnia słowa Symeona 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje zadania wyznaczone mu przez Boga – wyjaśnia motyw zachęty św. Pawła do radości w Flp 4,4-5 – omawia pozycję społeczną pasterzy w czasach Jezusa – charakteryzuje postawę pasterzy wobec ogłoszonej im nowiny – wyjaśnia nakaz Prawa Starego Testamentu dotyczący pierwsorodnego syna 	

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Pierwsi świad- kowie spelnio- nej obietnicy (tematy 36-39)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że prawdziwym Ojcem Pana Jezusa jest Bóg, a św. Józef był Jego wzorowym opiekunem – opowiada o misji Jana Chrzciciela (Łk 3,3-9) – podaje prawdę, że pójście za Jezusem oznacza zostanie Jego uczniem – podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, co Ewangelia mówi o św. Józefie – podaje, kiedy w liturgii czcimy św. Józefa – wymienia, do czego nawoływał Jan Chrzciciel – opowiada treść perykopy o obfitym poło- wie i powołaniu Szymona Piotra (Łk 5,1-11) – określa relacje ucznia i mistrza oraz apo- stołów i Jezusa – podaje imię obecnego papieża i biskupa swojej diecezji 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi ułożyć modlitwę do św. Józefa za swojego tatę lub opiekuna – wyjaśnia, co znaczy dla współczesnego człowieka „prostować drogę dla Jezusa” – wyjaśnia słowa Jezusa o łowieniu ludzi – aktywnie włącza się w tworzenie modli- twy i modli się za papieża i biskupów 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje św. Józefa jako wzór dla wszystkich oj- ców i opiekunów – uzasadnia sens adopcji – charakteryzuje postawę Szy- mona wobec dokonanego cudu i słów wypowiedzianych do niego przez Jezusa – uzasadnia decyzję pójścia za Jezusem – wymienia dostępne mu spo- soby apostołowania i włącza się w ich realizację 	
IV. Świad- kowie wiary i nowego życia	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje treść perykopy o uzdrowieniu kobiety cier- piącej na krwotok (Łk 8,42b-48) – omawia treść perykopy o wskrzeszeniu córki Jaira (Łk 8,41-42.49-55) – określa, że modlitwa jest dialogiem między Bogiem i człowiekiem – omawia teść perykopy o Marcie i Marii (Łk 10,38-42) – omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa – określa, że pomoc potrze- bującym jest chrześcijań- skim obowiązkiem – omawia treść perykopy o spotkaniu Pana Jezusa z niewiernym Tomaszem (J 20,24-29) – omawia treść rozmowy Jezusa z ukrzyżowanym łotrem 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje własną definicję wiary – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach i wskrzeszeniach – omawia treść perykopy J 3,1-5 – definiuje pojęcia: faryzeusz, nowe naro- dzenie – wskazuje sposoby naśladowania postawy Marty i Marii – wyjaśnia pojęcie „Mesjasz” – charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela – omawia tekst biblijny o Szymonie z Cyre- ny Mt 27,32 (Mk 15,21; Łk 23,26) – podaje, że postać Szymona z Cyreny wy- stępuje w V stacji nabożeństwa drogi krzy- żowej – podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – przytacza z pamięci słowa, jakimi Tomasz wyznał wiarę w Jezusa, oraz Jezusową od- powiedź – podaje przykłady szczególnej bliskości Jana z Jezusem 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby doświadczania mocy Jezusa – wskazuje w swoim środowisku osoby będące przykładem wiary – układa modlitwę prośby i dziękczynną – charakteryzuje postawę Nikodema w spo- tkaniu z Jezusem – potrafi modlić się spontanicznie – charakteryzuje postawę Marty i Marii w spotkaniu z Jezusem – przedstawia Bogu w modlitwie troski własne i innych – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w walce z pokusami – uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami – charakteryzuje postawę Szymona na dro- dze krzyżowej Jezusa – charakteryzuje czyn św. Weroniki – wskazuje, gdzie należy szukać pomocy w wyjaśnianiu wątpliwości dotyczących wiary – podaje, że Jan był w grupie pierwszych, powołanych przez Jezusa apostołów, jako jedyny z Dwunastu był pod krzyżem i jako 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach – uzasadnia znaczenie wiary zwłaszcza w najtrudniejszych sytuacjach życiowych (nie- szczęście, choroba, śmierć) – potrafi wykazać różnice między modlitwą wyuczoną a spontaniczną – uzasadnia wartość modlitwy i służby bliźnim w życiu chrześcijanina – wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni – układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus – rozróżnia pomoc przymuszoną i udzieloną z własnych chęci – wskazuje współczesne sposo- by naśladowania św. Weroniki – charakteryzuje działalność św. Jana po śmierci i zmar- twychwstaniu Jezusa. – charakteryzuje posłannictwo 	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w pomoc potrzebują- cym

	<ul style="list-style-type: none"> – określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie – wymienia sposoby czci Bożego Miłosierdzia – opowiada o spotkaniu Bernadetty z Maryją – podaje nazwę zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę – podaje najważniejsze fakty z życia Brata Alberta – definiuje pojęcia: świętość, „mała droga” – podaje główne wydarzenia z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w Ewangelii przykłady okazania przez Jezusa miłosierdzia – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny – podaje, kim była św. Bernadetta – omawia treść orędzia z Lourdes – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia bł. Teresy z Kalkuty – dostrzega potrzebę niesienia pomocy osobom biednym i opuszczonym – podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki – wymienia dzieła, którym patronuje św. Teresa 	<ul style="list-style-type: none"> pierwszy z nich stanął przy pustym grobie Jezusa – interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa – podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony ludzi i Boga – charakteryzuje postawę Bernadetty wobec powierzonych jej zadań – podaje sposoby realizacji orędzia z Lourdes – opisuje formy działalności Matki Teresy i jej zgromadzenia – charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich – opisuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy 	<ul style="list-style-type: none"> św. Faustyny, jej rolę w szerzeniu czci Bożego Miłosierdzia – układa własną modlitwę do Jezusa Miłosiernego – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w wypełnianie przesłania z Lourdes – określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi – interpretuje słowa br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba...” – charakteryzuje „małą drogę” św. Teresy 	
V. Ci, co wskazują drogę	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską – wymienia najważniejsze fakty z życia św. Piotra – omawia powołanie i nawrócenie Szawła – podaje daty rozpoczęcia i zakończenia pontyfikatu Jana Pawła II – podaje najważniejsze fakty z życia św. Wojciecha – podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława – podaje, kim była św. Jadwiga – wymienia dzieła, którymi zasłynęła św. Jadwiga królowa – podaje, że kardynał Wyszyński był prymasem Polski w latach komunistycznych rządów – podaje, że Jezus miał uczniów i oni nazywali Go Nauczycielem – wyraża szacunek wobec nauczycieli 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść zapowiedzi zesłania Ducha Świętego – wskazuje przełomowe wydarzenia z życia św. Piotra – wskazuje sposoby naśladowania apostoła Piotra – wskazuje sposoby naśladowania apostoła Pawła – omawia pontyfikat Jana Pawła II – wymienia główne wątki pontyfikatu Jana Pawła II – wymienia, w czym możemy naśladować św. Wojciecha – wymienia cechy charakteru św. Stanisława, które warto naśladować – wymienia współczesne sposoby troski o ubogich – podaje, że kardynał Wyszyński, będąc w przymusowym odosobnieniu, przygotował plan obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski oraz tekst Ślubów Jasnogórskich – wymienia miejsca odosobnienia, w których przetrzymywano Księdza Prymasa – definiuje pojęcia: nauczyciel, wychowawca – wymienia cechy dobrego ucznia i dobrego nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie tytułu Paraklet – charakteryzuje działalność apostołską św. Piotra – charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła – charakteryzuje apostołską posługę Jana Pawła II jako otwartą na potrzeby wszystkich ludzi – wyjaśnia sens męczeństwa św. Wojciecha dla naszego Narodu – uzasadnia, dlaczego św. Wojciech został wybrany na patrona naszej Ojczyzny – uzasadnia, czym św. Stanisław zasłużył na miano patrona Polski – charakteryzuje postawę królowej Jadwigi wobec poddanych – chętnie włącza się w pomoc ubogim – wymienia formy prześladowań ludzi wierzących i pasterzy Kościoła w czasach PRL-u – potrafi ocenić swoje postępowanie wobec nauczycieli 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje działanie Ducha Świętego jako Przewodnika, Pocieszyciela, obrońcy – uzasadnia potrzebę wspierania misji – wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobu bł. Jana Pawła II – potrafi wykazać, jak we współczesnych czasach można naśladować św. Wojciecha – wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Stanisława – wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Jadwigi – charakteryzuje postawę Prymasa wobec wrogich działań rządu PRL – na podstawie wybranych tekstów biblijnych charakteryzuje postawę Jezusa jako nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – staje w obronie słabszych – aktywnie włącza się w dzieło misyjne Kościoła

